

Forretninger end hos Barbererne, naar der i Fremtiden bliver en saadan Maaske af dem, at de vistnok for Størstedelen sjeldnere ville komme til at udøve disse Forretninger og altsaa heller ikke kunne opnaae og vedligeholde nogen synderlig Færdighed deri, skjøndt de have aflagt den befalede Prøve. Forsaaavidt Hensigten med at paalægge dem denne Prøve skulde være, at holde Fremmede ude, da finder jeg dette kun lidet hensigtsmæssigt; jeg troer, at den Næringsvei at være Barber, som i mine Tanter slet ikke engang burde være Gjenstand for Borgerskab, men en aldeles fri Næring, behøver man ikke at lukke Døren for, og jeg tvivler paa, at der for Fremtiden ville søge flere Fremmede hertil end forhen, for at udøve denne Forretning; jeg troer tværtimod, at det snarere vil blive færre, thi Størstedelen af de Skedanske, som her i Landet have befattet sig med Barbeernæringen, have været Folk fra Hertugdømmerne, som ogsaa saameget mere maatte have Afgang dertil, som det Chirurgiske Academie, saalænge det eksisterede, var en fælles Stiftelse for Kongeriget og for Hertugdømmerne. De virkelig fremmede Barberer kom ogsaa for en stor Deel herind for at faae Kundskab og Øvelse i Chirurgiske Forretninger paa dette Academie, men naar der nu for Fremtiden slet ingen Udsigt bliver for dem til at erholde nogen Chirurgisk Bestilling undtagen netop den at kopsætte og aarelade, kan man neppe antage, at denne Udsigt vil lokke mange fremmede Barberer hertil. Forsaaavidt der menes, at det er godt, at der er saadanne Folk, som man i Nødstilfælde kan søge til for at faae disse Forretninger udførte, troer jeg virkelig ikke, at det alligevel altid vil være let at finde dem. Da jo Loven i alle sine Skikkelser gaaer ud paa, at de ikke maae anvende disse deres Færdigheder uden efter en Ræges Raad, har man jo Leilighed til, gennem en saadan, at faae anvist, hvem han finder skikket dertil, ligesom jeg overhovedet troer, at man ikke gjør vel i at betro disse Forretninger til Enhver, selv om han har aflagt Prøve deri, uden at man har anden Visshed for, at han har vedligeholdt denne Færdighed. Hvad det angaaer, at Lovens § 2 hjemlede Barbererne, uafhængigt af om de have aflagt Prøve, Ret

til at smøre Plaster, paasætte Igler o. desl., da troer jeg virkelig, at det er Noget, man paa ingen Maade vil savne; thi det er af det Slags Forretninger, som man kan bruge mangfoldige Menneſter til, det er Forretninger, som Fruentimmer meget godt kunne udføre. Iøvrigt anseer jeg ogsaa det, der er bestemt om, at Barbererne skulde aflægge en Prøve i at aarelade og kopsætte, for mindre rigtigt fra den Side betragtet, at man deraf kunde tage Anledning til at udelukke Andre, som have denne Færdighed og derpaa have aflagt Prøve. Saaledes er der jo, som bekendt, adskillige Fruentimmer, som i længere Tid have bestået sig med disse Forretninger. I Regjeringens Udkast var det og udtalt, at Barbererne skulde have udelukkende Ret til de Lægeopvartnings-Functioner, som ere nævnte i § 2. Noget, som jeg ogsaa finder at være synderligt, er, at Barbererne skulde have speciel Ret til at faldeholde Igler; jeg troer, at det maa være en aldeles fri Næringsvei; da jeg ikke troer, at Igler kunne henregnes til de Artikler, hvormed Apothekerne udelukkende skulde have Ret til at handle, seer jeg ikke, hvorfor der dertil skal behøves nogen særlig Rettighed, saaledes som her er forkyndt. Men allermest troer jeg, at det er en Forbedring, at man udelader § 4, hvorefter tilskadekomne Personer skulde bringes paa Barbeerstuerne. Det kunde være ganske hensigtsmæssigt i ældre Tid, da Barbeerstuerne vare i Chirurgers Hænder, som havde Medhjælpere, at man kunde bringe Folk derhen, da der var Assistance der at finde. Men nu, naar der bliver en saadan Mængde Barberer, som der kan forventes at ville blive for Fremtiden, og det Folk, som ikke ere Chirurg, saa egne Barbeerstuerne sig ikke mere, som tidligere, til der at indbringe Tilskadekomne; thi kan der ikke være nogen til Lægehjælp Skikket tilstede, som kan yde de Bedkommende Assistance, saa seer jeg ikke, at det er Andet end en Skuffelse, at der er gjort Noget til Sikkerhed for dem, som ere komne tilskade, ved at de kunne bringes ind paa en Barbeerstue; og der forekommer mig at være noget Modsigende i, at den nærmeste Huuseier skal tage imod dem, for at skikke dem til en Barber, der ikke kan gjøre Andet, end skikke Bud